

Tea Stilton

El cant de les

BALEENES

Estrella Polar

Tea Sisters

Tea Stilton

El cant de les

BALEENES

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Alessandra Berello / Atlantyc S.p.A

Coordinació editorial: Patrizia Puricelli

Editing: Sofia Scartezzini

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Barbara Pellizzari, Giuseppe Facciotto (Ilapis) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions de la maleta: Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Disseny gràfic: Giovanna Ferraris / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Mapa: Caterina Giorgetti (disseny) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions interiors: Barbara Pellizzari, Valeria Brambilla (disseny) i Federico Giretti, Antonio Campo (color)

Coordinació artística: Flavio Ferron

Assistència artística: Tommaso Valsecchi

Grafisme: Chiara Cebraro

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il canto delle balene*

© de la traducció: 2018, Maria Dolors Ventós

© 2017 - Mondadori Libri S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

© 2018, Editorial Planeta S. A.

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: novembre del 2018

ISBN: 978-84-9137-663-7

Dipòsit legal: B. 20.661-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

LA INVITACIÓ PERDUDA

Era un matí **ASSOLELLAT** a l'Illa de les Balenes, i la llum que entrava pels finestrals de Vil·la Marea mantenia la il·lusió que encara fos **ESTIU**.

El professor Van Kraken consultava en una gran

PANTALLA

d'ordinador una web especialitzada en algues oceàniques, quan algú va trucar a la porta del laboratori.

—**ENDAVANT!**—va dir el professor sense apartar la mirada de

la **PÀGINA** dedicada a les algues brunes que estudiava.

Nicky i Paulina van exclamar:

—Bon dia, professor! Hem vingut a **ENTRE-**
ÇAR-LI la nostra recerca.

Van Kraken, encara concentrat en l'ordinador, els va preguntar:

—**QUINA RECERCA?**

Nicky i Paulina es van intercanviar una mirada de complicitat: el seu professor era un despistat!

—La dels peixos tropicals que hem fet **VOLUN-**
TÀRIAMENT —li va recordar Nicky.

—Què? Ai, sí, és clar... deixeu-la aquí —va dir, aixecant-se **D'UNA REVOLADA** per fer una mica d'espai al seu escriptori, ple a vessar de paperassa.

—Compte! —va exclamar Paulina, quan el professor va fer **CAURE** una pila de fulls a terra.

—Ostres, quin desastre! —va dir Van Kraken mentre s'**AFANYAVA** a recollir els papers amb l'ajuda de Nicky.

Llavors la noia va **VEURE** un sobre que s'ha-
via traspaperat entre dues revistes:

—Tingui, professor Van Kraken, també hi ha una
carta...

—Una carta? I d'on ve? —va preguntar el pro-
fessor, **ARRUGANT** el front.

—Pel **SEGELL**, em sembla que de l'Argenti-
na —va dir Paulina, acostant-s'hi.

El professor va **OBRIR** el sobre i en va treure
una carta molt llarga.

Al cap d'uns instants, els va dir:

—Me l'ha enviat Pablo, un col·lega especialitzat en biologia marina que **treballa** en una important recerca sobre les balenes franques australs...

—*Que interessant!*

—van exclamar les dues noies allora.

—Aquest estudi es **porta** a terme en diversos indrets del món i Pablo dirigeix el centre de recerca de la **PATAGÒNIA**. M'invita a reunir-m'hi per col·laborar amb ell.

—La Patagònia és al sud de l'Argentina, oi? —va preguntar Nicky.

I Paulina va afegir:

—Deu ser un lloc extraordinari... Quina **sort** que té!

—Gens ni mica! —va replicar el professor, sos-

pirant—. La invitació de Pablo coincideix de ple amb els dies que estaré **ocupat** amb els exàmens de selectivitat. No podré marxar de Ratford!

—Quina **L·L·ÀSTÍMA!** —va murmurar Paulina—. Segur que és una experiència fantàstica...

—I no el podria **SUBSTITUÏR** algú? —li va suggerir Nicky.

El professor va negar amb el cap:

—Per desgràcia, no és possible. Però, potser... —va dir amb el rostre sobtadament **IL·LUMINAT**.

—Potser... què? —li van preguntar les dues amigues, encuriosides.

—No res, no res... Gràcies per portar-me la recerca, **noies**. Ja ens veurem a classe —va dir Van Kraken, i se'n va acomiadar amb presses.

Les noies van marxar de Vil·la Marea i van tornar a Ratford.

UNA SUPERNOTÍCIA

Al cap d'un parell d'hores, el rector de Ratford, Enciclopèdic de Ratis, va convocar **INESPERADAMENT** Nicky i Paulina al seu despatx.

—Benvolgudes alumnes! —va exclamar el rector quan les dues amigues hi van **ENTRAR**—. Ja sabeu que la feina dels professors d'aquesta **universitat** és molt exigent: classes, seminaris, cursos de reciclatge, exàmens... i no sempre tenen temps de fer **TOT** el que voldrien.

Mentre s'asseien, les noies es van intercanviar una mirada perplexa i es demanaven, estranyades, què hi tenien a veure elles amb l'agenda dels **professors**...

El rector va prosseguir:

—De vegades, alguns professors podrien contribuir en algunes recerques **IMPORTANTS**. Jo, per exemple, fa més de vint anys, em vaig trobar que...

A Nicky i Paulina els **COSTAVA** seguir l'estrany monòleg del rector De Ratis i no van poder evitar perdre el fil mentre la **quilo-mètrica** explicació de les mil i una

ocupacions passades i presents del rector i dels seus col·legues s'**ALLARGAVA** i **ALLARGAVA** i **ALLARGAVA**...

Però, de cop i volta, una frase els va cridar l'atenció:
—I, per tant, hem decidit que vosaltres anireu a la **PATAGÒNIA!**

—Com diu?! —van exclamar les noies, que de poc cauen de la cadira per la sorpresa.

El rector va assentir:

—Ja podeu donar les **gràcies** al professor Van Kraken, que us ha recomanat com les estudiants més **ADEQUADES** per representar Ratford en aquesta importantíssima recerca!

—Però... com... nosaltres? —va balbucejar Nicky.

—A la Patagònia?! **N'ESTAN... SEGURS?** —va continuar Paulina.

El rector va somriure davant la incredulitat de les seves alumnes:

—Marxareu la setmana vinent. Aquí teniu la **CARTA** de presentació oficial per al centre

de recerca. Us aconsello que comenceu a fer les maletes!

Nicky i Paulina, que encara no s'ho acabaven de **creure**, li van donar les gràcies i van marxar.

Però, així que van tancar la porta darrere seu, es van **MIRAR** molt felices i es van fer una abraçada, cridant:

VISCA!!! VISCA!!!

